

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 88 (2625)
21. gads

Sestdien,
1961. gada 25. novembrī

Maksā
2 kap.

Asāk vērsties pret trūkumiem

(No partijas Jēkabpils rajona aktīva sanāksmes)

21. novembrī Jēkabpils kultūras namā notika partijas aktīva sanāksme. Tā bija veltīta PSKP XXII kongresa vēsturiskajiem lēmumiem. Spilgtu runu par kongresa norisi teica tā delegāts b. Fesenko. Ar daudziem piemēriem, epizodēm, personīgiem iespaidiem viņš atainoja neaizmirstamās kongresa dienas. Galvenajos virzienos runātais uzsvera partijas Programmas nospraustos uzdevumus. Referents pastāstīja par kongresa delegātu lielo vienprātību, pieņemot vēsturiskos lēmumus.

Partijas Jēkabpils rajona komitejas sekretārs b. Kaļāns referēja par rajona rūpniecības un lauksaimniecības darbinieku uzdevumiem, lai jau nākošajā gadā gūtu ievērojamus panākumus komunisma celtniecības Programmas īstenošanā.

Vairāki rūpniecības un pārtikas produktu ražošanas uzņēmumi, tani skaitā rūpniecības kombināts, Jēkabpils, Bīrzu—Bērzgala pienotavas un daži citi, tomēr neizpildīja desmit mēnešu ražošanas plānu. Dažos uzņēmumos vērojams neritmisks darbs. Mēneša beigās šeit notiek «sturmēšana». Tas vērojams rūpniecības kombinātā, gaļas pārstrādāšanas uzņēmumā. Neapmierinoši šajos uzņēmumos strādā tehniskā kontrole. Ists brāķa paraugs ir rūpniecības kombināta ražotās trauku buketes. Daži uzņēmumi, tani skaitā Jēkabpils konservu rūpnīca u. c., neražo produkciju paredzētajā sortimentā. Ir vadītāji, kas valstij sagādā zaudējumus, izlaižot produkciju ar augstu pašizmaksu. Viens centners sviesta, kas ražots Seces pienotavā, maksā 291,2 rubļi, bet Bīrzu—Bērzgala pienotavā — 301,88 rubļi.

Lielas rezerves un iespējas ir mūsu kolhoziem un padomju saimniecībām. Par to liecina mūsu labāko saimniecību, brigāžu, pirmrindnieku sasniegumi. Trauksmi rada fakts, ka tikai 10 rajona saimniecības panākušas piena ražošanas kāpinājumu. Daudzās saimniecībās lieli kontrasti starp pirmrindnieku sasniegumiem un vidējiem rādītājiem. Kolhoza «Centība» slaucēja V. Elksne 10 mēnešos izslaukusi vairāk nekā 4000 kg piena no katras govys, kamēr vidēji kolhozā šis rādītājs nedaudz pārsniedz 2100 kg un ir par 370 kg mazāk nekā pērn. Sāds stāvoklis ir arī citur. Vai tas neliecina, ka kolhozu valdes, speciālisti maz dara pirmrindnieku pieredzes ieviešanā.

Vairākas saimniecības produkcijas ražošanas slikto rādītāju cēlonis ir vāja lopbarības bāze. Daudzējādā ziņā tās nostiprināšana atkarīga no kukurūzas. Mūsu labākās saimniecības, brigādes, posmos šogad izaudzēta bagāta zaļās masas raža. Dignājas kolhoza posmā, ko vada b. Greiselis, iegūta īsta rekordraža — 1200 cmt no hektāra. Šogad kolhozu tīrumos izaudzēts tāds daudzums kukurūzas šķirnes «Neretās hibrīds» un tās krustojumu, kas dod nogatavojušās vāļītes, ka 1962. gadā varēs apstāt 200 ha lielu platību.

Cukurbietes lopbarībai šogad audzēja vairāku simtu hektāru platībā. Daudzsolša kultūra ir pupas. Nākošajam gadam saražots tik daudz sēklu, ka ar šo olbaltumvielām bagāto kultūru varēs apstāt 750 ha. Arvien vairāk sējumu struktūrā ievieš tauriņziežu sējumu — zirpus un viņus. Ja katrā saimniecībā prasmīgi lietā tiks pirmrindnieku pieredzi, jaunākās lauksaimniecības zinātnes atziņas,

1962. gadam nospraustais uzdevums piena, gaļas, olu un citu lopkopības ražojumu pārdošanā valstij, kā arī pašu saimniecību, kolhoznieku un strādnieku vajadzības pēc šiem produktiem var pilnīgi apmierināt.

Laukkopjiem 1962. gadā jāpanāk, lai visas platības apsētu tikai ar šķirnes sēklēm. Kur to vēl trūkst, mazvērtīgie bezšķirnes graudi, kartupeļi, zālāju sēklinieki u. c. jāpamaina pret šķirnes sēklēm.

Saimniecībās, kuru priekšgalā enerģiski, pieredzējuši vadītāji, darbs sokas un panākumi vērojami visās nozarēs. Gada laikā pēc komunista Andreja Fokina stāšanās Dignājas kolhoza valdes priekšgalā redzama strauja visu nozaru attīstība, izauguši paši darba darītāji. Par vienu no pirmajām rajonā kļuvusi saimniecība, ko vada komunisti Elmārs Kokainis, straujš pagrieziens sācies Sudrabkalna kolhozā, ko vada komunisti Vladislavs Daniļevičs. Šie un citi kolhozu vadītāji visā savā darbībā balstās uz aktīvu, valdi, speciālistiem, kopīgi risina ražošanas attīstības problēmas.

Kolhoza vadīšanas demokrātiskos principus rupji pārkāpj kolhozu «Rekords» un Lēpina priekšsēdētāji V. Markevičs un G. Lazdiņš. Šogad šajos kolhozos ir notikusi tikai viena kopsapulce.

Dignājas kolhoza biedru panākumus daudzējādā ziņā veicinājis masu politiskais darbs, komunistu aktīva piedalīšanās ražošanā, sabiedriskajā darbā. Rosīgi darbojas

partijas grupas Seces un Neretas padomju saimniecībās, kolhozā «Draudzība». Te komunisti ir kļuvuši par masu vadītājiem un organizatoriem. Turpreti partijas pirmorganizācijas Zalvītes, Lēpina, Oškalna kolhozos un dažās citās saimniecībās vāji ietekmē ražošanas norisi, nepietiekoši veic politisko darbu masās.

Visnotaļ jāizvērs partijas darbs uz sabiedriskiem pamatiem. Par partijas RK sabiedriskajiem instruktoriem apstiprināti 34 biedri. Tomēr tikai neliela daļa no viņiem apzinīgi veic savus pienākumus. Arī komjaunatnes darbā plašāk jāpieņem sabiedrisko posteņu institūts.

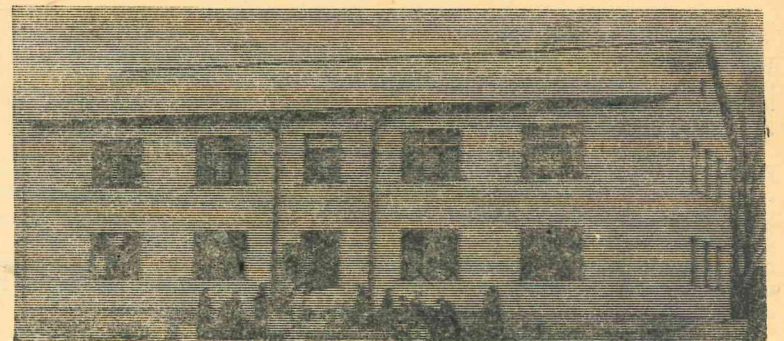
Sudrabkalna kolhoza priekšsēdētājs V. Daniļevičs runāja par rezervēm un perspektīvām lopkopības produkcijas, graudu un citu kultūru ražu celšanai.

Lai atrisinātu lopbarības bāzes nostiprināšanas problēmu, apgūstam aizlaistās zemes. 50 ha šo zemi apgūts, uz 76,2 ha aramzemes, kas cietā no liekā mitruma, ierīkots drenāžas tīkls, 50 ha plāvu nosusināts ar vaļējiem grāvjiem.

Mūsu pirmrindnieku pieredze rāda, ka saimniecībā ir lielas rezerves ražu celšanai. Lūk, trešajā brigādē, ko vada b. Muižnieks, šogad izaudzēja 178 cmt kartupeļu no katra hektāra. Ja visā saimniecībā būtu izaudzēta šāda raža, mēs papildus iegūtu 200 t bumbuļu. Ar tiem varētu nobarot 150—200 bekonu. Šādas iespējas ir arī citu kultūru audzēšanā.

(Nobeigums 2. lappusē)

Mūsu rajonu mālu malās

JERSIKA. Blakus vietējai skolai pacēlusies glīta divstāvu ēka (attēlā). Tas ir Jersikas septiņgadīgās skolas internāts, kuru šajās dienās ekspluatācijā nodeva Krustpils rajona remontu un celtniecības kantora b. Isajeva vadītās brigādes ļaudis. Jaunajā ēkā ierādīti dzīvokļi arī skolotājiem.

LIVANI. Daudzskaitlīga un rosīga ir Līvānu 1. vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācija. Tās biedru rindas atkal papildinājušās par 18 jauniešiem, kuru vidū vairāki mācību un sabiedriskā darba tēcamnieki, kā, piemēram, Z. Ušķiniece, V. Muižniece un citi.

PLAVINAS. Pēc nerūdas izrakteņu kombināta galvenā inženiera P. Tokareva ierosinājuma uzņēmumā patlaban uzstāda automātisko telefona staciju. Iegādāts automātiskais komutators 100 punk-

tiem. Jau nākošajā mēnesī katrā cehā, darbnīcā un dzīvoklī būs uzstādīts tālrunis, kas ievērojami atvieglos sakarus.

DIGNĀJA. Plaši lauki ir Sudrabkalna kolhozā, kas stiepjas gar Daugavas krastu līdz pašai Ilūkstes robežai, bet darbarūķi šinī kolhozā uzcītīgi. Visus rudens darbus kolhozs veica bez grūtībām un jau laikus. Svinot pirmrindnieku svētkus, kas notika nesen, varēja pelnīgi godināt un apbalvot ar ciema padomes Goda rakstiem un kolhoza vēltēm daudzus jo daudzus čaklos darba darītājus. Tāda ir slaucēja Anna Jērāne, kas uzņemtas saistības izpildīja jau uz 1. oktobri, lopkope Marija Detkova, kas savā piefermas laucīnā izaudzēja vairāk nekā 30 tonnu saknāgu, dārkopības brigādes brigādiere Antonija Flandere, kas ieguvusi augstas dārzeņu ražas un valsts piegādes plānu izpildījusi par 220 procentiem, un citi.

Ciema padomes Goda rakstu par augstu piena izslaukumu kāpinājumu saņēma zootehniķe b. Daniļeviča. Apbalvoto vidū ir arī daudzi skolnieki, kas vasaras brīvlaikā aktīvi piedalījās visos lauku darbos, un gados vecāki ļaudis.

Pirmrindnieku svētkos visus labākos darbarūkus sirsnīgi sveica kolhoza priekšsēdētājs b. Daniļevičs, viņiem vēl labākus panākumus darbā novēlēja Salas kolhoza priekšsēdētājs b. Skosta, Dignājas kolhoza agronoms b. Zeltiņš, partijas rajona komitejas sekretārs b. Kaļāns un Dignājas ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Radziņa.

ROŽKALNI. Kolhozā «Rekords» samērā daudz purvainu vietu. Tādēļ te plaši izvērs meliorāciju. Pašlaik jau ilgāku laiku kolhozā strādā Lauku tehnikas apvienības Krustpils rajona nodaļas melioratori. Viņiem jāizrok 6 lieli grāvji ar kopējo garumu 10.853 m. Darbs sokas labi.

DIGNĀJA. Jēkabpils starpkolhozu celtniecības organizācijas ļaudis Dignājas kolhozā būvē jaunu plašu mehānisko darbnīcu. Šajā ēkā būs arī garāža vairākām saimniecības automašīnām. Nesen celtnieki saslēja spāres un sāka likt jumtu.

DAUDZEVA. Kolhozā «Uzvara» arvien plašāk izvērsas elektrifikācija. Patlaban te jau iekārtoti 400 gaismas punkti. Elektriskā gaismas ir kokapstrādāšanas un mehāniskajā darbnīcā, dzirnavās, pienotavā, vairābās fermās un daudzās kolhoznieku mājās.

Šogad ievilkta elektriskie vadi 8,5 km kopgarumā. Kolhoza elektrificēšanā vien laiku ņēmi strādā elektrīķis Alfreds Jankovskis.

REPORTAŽA

Kolhoza mehanizatori gatavojas pavasarim

— Šogad mums cita kārtība ar tehnikas, piekabes inventāru un lauksaimniecības mašīnu remontu, — stāsta kolhoza «Sarkanā zvaigzne» mehāniķis J. Sedlers. — Nolēmām sākt tehniku gatavot jau tagad. Tam piekrita visi mehanizatori un kolhoza valde. Tagad varam ziņot, ka pirmie pāris kultivatori, vairākas cik-cak ecēšas un triskorpusu arkls jau izremontēti.

Kolhoza ļaudis plānojuši ne vēlāk kā līdz 1962. gada 1. februārim visu savest darbā kārtībā. Savu solījumu mehanizatori arī godam izpildīs, jo šajā pasākumā iesaistījušies visi no kārtējiem darbiem brīvie traktoristi, tāpat arī tie, kuru mašīnas atrodas remontā Lauku tehnikas apvienības darbnīcās.

Traktorists Vladislavs Saloss viens pats izremontēja vairākas cik-cak ecēšas. Viņa priekšzīmei seko citi.

— Bet kā ar remontu kvalitāti? — Kas to pārbaudīs?

— Arī par to esam padomājuši, — stāsta valdes priekšsēdētāja b. Dunkule. — Noorganizējam komisiju, kas katru dekadē pārbaudīs izremontētos agregātus, sastādīs pieņemšanas aktus. Visi mūsu mehanizatori darbu veic rūpīgi un apzinīgi, jo viņiem pašiem vajadzēs pavasarī un vasarā strādāt ar šo inventāru, mašīnām, bet lieku reizi pārbaudīt nav par sliktu... Tam nevar nepiekrīst.

Kopā ar Lauku tehnikas apvienības speciālistiem sastādīts arī traktoru remonta grafiks. Šajās dienās uz Krustpils darbnīcu nosūtīs pirmos divus traktorus DT—54 un «Belarus», decembrī tiem sekos

pēc kārtas trešais, bet līdz 1. februārim visi traktori būs izremontēti. Kolhoza mehanizatori turpat beidza sakārtot traktorus, kurus remontēs Krustpils Lauku tehnikas apvienības darbnīcās. Visas detaļas rūpīgi notīrītas, lai tikpat akurāti varētu arī izpildīt pasūtījumu.

— Un tad — mūsu dēļ pavasarī var iestāties kaut vai februāris, tehnika būs gatava, jo iziet tīrumos var kaut rīt, — atvadoties saka mehāniķis b. Sedlers.

Ka tas tā būs, šaubu nav, jo kolhoza «Sarkanā zvaigzne» mehanizatori ne tikai sola, bet solīto arī izpilda. Arteļa valde paredz arī izstrādāt speciālus apmaksas noteikumus, kas paaugstinātu mehanizatoru materiālo ieinteresētību darba ražīguma un kvalitātes kāpināšanā.

Z. Martinsona teksts un foto
Krustpils rajonā.

Kalēju P. Maslobojevu un darbnīcas vadītāju A. Sokolovski (priekšplānā) tagad ik dienas var redzēt, rīkojoties ap piekabes inventāru.

Asāk vērsties pret trūkumiem

(No partijas Jēkabpils rajona aktīva sanāksmes)

(Turpinājums no 1. lpp.)
Neretas padomju saimniecības galvenā agronome A. BEĻEVIČA atzīmēja, ka lielu efektu piena un gaļas ražošanas kāpināšanā turpmākajos gados dos jaunās mehānizētās liellopu un cūku novietnes. Tuvākajā laikā ekspluatācijā nodos kompleksi mehānizētu kūti 100 govīm, jaunu novietni 70 vaisliniecēm saņems cūkkopji. 1963. gadā uzcelt vēl 2 liellopu novietnes 200 govīm, kur galvenie ražošanas procesi būs mehānizēti. Fermu mehānizācija ievērojami sekmēs produkcijas pašizmaksas pazemināšanu.

Par šķirnes sējumu ieviešanu gādā laukkopji. Šogad pašu saimniecībā izaudzēti tik daudz šķirnes rudzu un miežu, ka šoruden ar šķirnes rudzi apsejām 30 ha, bet pavasarī — apsejām 20 ha miežu.

Asu kritiku pelnījuši LLT rajona nodaļas melioratori. Pērn drenāžas ierīkošanas plānu viņi izpildīja par 54 procentiem, šogad — tikai par 30 procentiem.

Seces padomju saimniecības direktors E. ABRAMS pakavējās pie celtniecības un elektrifikācijas problēmām. Vienā no saimniecības rekonstruētajām liellopu kūtīm nevarēs ievietot lopus, jo aizkavējās elektrifikācija. Nepieciešama rajona vadošo organizāciju palīdzība.

Arī seciešiem nopietnas pretenzijas pret melioratoriem, kas gausi izpilda paredzētos augšenes nosusināšanas uzdevumus. Vāji melioratoru darbu kontrolē LLT nodaļas vadība. Ilgi diķā nostāvēja viens no traktoriem celmlaužiem, kas atstāts akmeņu novākšanai no tūrumiem.

Nopietnas bažas rada rezerves daļu — gultņu, sānsaģu filču un citu trūkums. Tas ielīdzina un aizkavē traktoru remontu.

Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma direktore A. ZVEJNIECE runāja par pirmrindnieku pieredzes propagandas un ieviešanas jautājumiem. Viņa atzīmēja, ka maz lekciju lasa lauksaimniecības speciālisti.

Būtu lietderīgi Ābeļu izmēģinājumu paraugsaimniecību pārvērst par metodisku centru, kas sniegtu palīdzību pirmrindnieku pieredzes un zinātnes atzinu propagandā.

Kolhoza «Draudzība» priekšsēdē-

tājs V. DUBULTS kritizēja veterinārā dienesta darbiniekus, kas nepietiekoši organizē pasākumus mājlopu slimību apkarošanai. Kolhozā bieži dzīvnieku saslimšanas, pat krišanas gadījumi. Veterinārā iecirkņa ārsta V. Pelša slēdziens, apskatot kritušos sivēnus, viens un tas pats gandrīz visos gadījumos — dzīvnieki nobeigušies vitamīnu un kaļķu trūkuma dēļ. Mūsu saimniecība ir lielākā rajonā, tomēr galvenā vetārste A. Everse tikai reizi apmeklējusi lopu novietnes. Tāds veterināro speciālistu darbs mūs neapmierina.

Maz palīdzības saņemam no Ābeļu izmēģinājumu paraugsaimniecības speciālistiem jaunu zinātnes atziņu un progresīvās ražošanas pieredzes ieviešanā. Mūsu kolhoza speciālisti tāpēc dažus pasākumus veic pēc pašu iniciatīvas. Esam apmierināti ar pirmajiem rezultātiem, ko devusi pāreja un govju kolektīvu kopšanu un slauksanu. Pēc šīs metodes 7 lopkopes aprūpē 180 govju grupu. Turpinām šo pāreju pilnveidot. Vienā no zīmējumu tūrumiem izmēģinājam slāpekļa mēsluuma efektivitāti, ja tas sējumiem dots rudenī.

Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmuma direktors B. ĢIPSLIS atzīmēja grūtības, kas rodas, ja saimniecības nevienmērīgi piegādā gaļas lopus. Runātais ierosina noteikt stingru proporciju liellopu, cūku un citu mājlopu piegādei, lai uzņēmums varētu paredzēt daudzumu un sortimentu gaļas izstrādājumus. Pēdējā laikā tādas ekonomiski spēcīgas saimniecības kā Raiņa un Mežgales kolhozi nepiedodami gausi attīsta gaļas ražošanas nozares, piegādā valstij maz cūku un liellopu gaļas. Strauji ražošanas pieauguma tempi jāprasa ne tikai no atpalikušajām, bet arī no stiprākām saimniecībām.

Valsts iepirkumu inspekcijas galvenais inspektors J. DONIŅS ierosināja nopietni pārdomāt ietaupījumu par saimniecību specializāciju. Aktīva runāja arī rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. PEĻNĪKS, partijas rajona komitejas organizatoriskās nodaļas vadītāja M. LACE un citi.

Partijas rajona aktīva sanāksme pieņēma plašu lēmumu.

Deputātu tribīne

Jaunas vietējo padomju darba formas

Pēdējā sasaukuma vietējās darbaļaužu deputātu padomes ievērojamā pārkārtojušas savu darbu, tuvinājušas to masām. Rajona padomes visas pastāvīgās komisijas savu darbu organizē, izbraucot uz vietām, pie pašiem darba darītājiem. Šo pieredzi pārņemušas un ievieš savā darbā pilsētu, ciemata un ciemu pastāvīgās komisijas. Arvien biežāk ciemu padomes sarīko kārtējās sesijas tieši kolhozos. Nenākas sevišķi pierādīt, ka tas ir viens no iedarbīgākajiem līdzekļiem darbaļaužu aktivitātes izraisīšanai.

Tagad vairs rajonā nenotiek nevienas pasākums, neviena pārbaude, gatavojot jautājumus vietējo padomju izpildu komiteju sesijām un sedm, kur nebūtu plaši iesaistīti deputāti kopā ar aktīvu. Vietējo padomju prakse tieši liecina, ka deputātu rosmi sesijā, pārdomātus lēmumus var panākt, tikai apspriežoties ar visiem iedzīvotājiem. Vairākus padomes lēmumu projektus nodod iedzīvotāju apspriešanai. Tāpēc Daudzeses, Leimaņu, Lones, Sēlpils, Dignājas, Mazzalves un citu ciemu padomēs lēmumu projektus vienmēr papildina ar daudziem vērtīgiem ierosinājumiem un priekšlikumiem, ko ieteikuši ciemu iedzīvotāji. Tā, piemēram, vairākos ciemos iedzīvotāji ierosināja organizēt ciemu sabiedrisko ēku un to apkārtnes, kā arī kolhoziešu dzīvojamu māju uzpošanas tallas. Patī sabiedrība arī īsteno pieņemtos lēmumus.

Tagad panāks, ka rajona padomes pastāvīgās komisijas cieši sadarbojas ar pilsētu, ciemata un ciemu padomju pastāvīgajām komisijām. Tiek organizēti kopēji lielāki apmēra pasākumi. Pie tādiem ko-

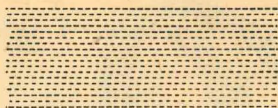
pējiem pasākumiem pieskaitāmi rajona nozīmes ceļu remontēšana, masveidīgi reidi kolhozu fermās, kā arī cita rakstura pasākumi.

Kopā ar rajona padomes deputātiem pieņemti vēlētaļus uz ciemiem dodas arī rajona izpildu komitejas nodaļu un rajona organizāciju darbinieki, kas vērogi uzklauša darbaļaužu sūdzības, priekšlikumus un turpat uz vietas palīdz atrisināt jautājumus. Sajā ziņā viscāklākie ir kultūras un sociālās nodrošināšanas nodaļu darbinieki.

Ciemo un pilsētu padomju deputāti tiekas ar saviem vēlētajiem ikdienas darbā, dzīves vietās. Visvairāk deputātu pie saviem vēlētajiem griezušies Zases, Lones, Saukas, Sunākstes un citos ciemos, tāpēc šeit arī ienākuši daudz dažādu interesantu un ļoti svarīgu priekšlikumu. Tā, piemēram, Lones ciemā vēlētaļi ierosināja iekārtot ciema padomē lasītavu, salabot ceļa posmu no Jēkabpils—Neretas šosejas līdz ciema padomei. Tas arī izpildīts. Leimaņu ciemā vēlētaļi daudz palīdzējuši ar saviem ierosinājumiem sadzīves apstākļu uzlabošanā. Visās ciemu padomju izpildu komitejās pēc vēlētaļu priekšlikumiem iekārtoti izziņu galdi.

Lielu vērību mūsu rajonā vietējās padomes veltī iedzīvotāju sapulču organizēšanai. Tā tiek celta iedzīvotāju aktivitāte. Leimaņu, Dignājas, Zases un citās ciema padomēs jau notikušas četras, astoņas šādas sapulces.

Noslēdzot katru ceturksni, paredzēts organizēt savstarpējas pārbaudes. Pēc vairākkārtējām tādām pārbaudēm uzlabojies darbs vietējās saimniecības nodaļā, starpkolhozu celtniecības organizācijā, rajona remontu un celtniecības iecirknī.

Rīgas ielā 232 parādijās prāva izkārtne «Agitpunkts». To uz Līvānu galvenās ielas var ievērot jau no krietna attāluma. Jaunie lozungi pie ieejas klubā acināt aicina garāmgājējus. Atsevišķā telpā uz galda un grāmatu vitrīnā izlikta brošūras, PSKP XXII kongresa materiāli, laikraksti, žurnāli, kas stās-

AGITPUNKTS

ATSĀCIS DARBU

ta par vēsturiskā komunisma cēlāju kongresa darbu un tā lēmumiem. Pie sienām lozungi, mākslinieka Jurijs Matjušonoka darinātās gleznas. Tagad te ir gaumīgi un mājīgi.

— Kopā ar pilsētas izpildkomitejas darbiniekiem šajās dienās sastādīsim darba plānu, sasauksim agitatorus un

uzsāksim darbu, — saka agitpunkta vadītājs b. Ivanovs.

Labu iniciatīvu parāda Līvānu komunisti, atjaunojot sava agitkolektīva darbu.

Agitpunktā tagad katru vakaru pulcējas pilsētas iedzīvotāji. Agitpunkts atvērts visiem.

K. Dreimanis

Top gaišā rītdiena

Šajās dienās apmeklēja savu dzimto vietu Krustpils rajona Rožkalnu ciemā. Ciemojos Rimicānu septiņgaaigajā skolā, kur mācās diu kopsaimniecību «Rekords» un «Uzvara» kolhoziešu bērni. Bija patīkami vērot tās pārmaiņas, kas ciemā notikušas pēdējos gados. Ražu no tūrumiem ļaudis novakuši, laukus uzaruši. Drīz būs pabeigta arī labības kulsana. Vecā sirds priecājas, dzirdot un redzot kolhoziešu un citu ciema iedzīvotāju panākumus. Viņi stāstīja, ka apņēmies vēl daudz ko paveikt.

Jaunus spēkus un apņēmību viņiem devis PSKP XXII kongress, kas pāvēris tik lielas perspektīvas. Kolhozieši sākuši nosusināt mitrās un pārpurvošanās augsnes. Un kā lai nepriecājas, redzot, kā milzu ekskavatori rok novadgrāvjus, pa kuriem lieko ūdeni iepludinās Dubnas upē! Agrāk tur tādā tehniku neredzēja, bet tagad bez ekskavatoriem un citām mašinām lauku ļaudis savu dzīvi nemaz nevar iedomāties. Ar tehniku sastrādā zemi, sēj labību, apkopj sējumus un novāc ražu. Pa jaunam dzīvo arī cilvēki.

Atbalstāmu iniciatīvu parādījuši abu kolhozu ļaudis. Pašu spēkiem viņi sākuši celt jaunu skolu. Jaunajā objektā viņi ierodas pēc lauku darbu pabeigšanas un skolas direktora komunistu b. Kozlova vadībā strādā ar lielu sajūsmu. Jau pievesti krietni krājumi balto ķieģeļu, iezīmējas skolas ēkas pamati. Vai kaut ko tamlīdzīgu varēja gaidīt toreiz, buržuāziskajā Latvijā? Toreiz pie varas bija kulaki, buržuāziskie nacionālisti, kuri nebūt nebija ieinteresēti lauku darbu mehānizēšanā, tautas izglītības tīme-

na celšanā. Vienu no šīs bijušās varas pārstāvjiem Vikāju, kas kādu laiku bija Kalupes pagasta vecāks, Rožkalnu ciema iedzīvotāji vēl itin labi atceras. Ienākumus, ko ieguva buržuāziskā valdība, izlietoja visam citam, bet tikai ne tautas labā. Skolu celšanai, izglītības veicināšanai parasti nebija naudas. Arī ziedojumu vākšanas ceļā neko nevarēja panākt. Bagātie saimnieki alka vēl lielākas mantības, bet no nabadzīgo zemnieku naudiņas nekas nesanāca. Tāda bija buržuāziskās sabiedrības seja.

Tagad cilvēku darbā un sadzīvē izveidojušās jaunas attiecības. Skolotāja, laukkopēja, mehanizatora vai lauksaimniecības speciālista — visu viņu pūlīni virzīti uz vienu mērķi — partijas jaunās Programmas izpildi. Neizmēlama ir skolas direktora b. Kozlova enerģija. Skola audzina kolhoziešu bēr-

nus, dod viņiem dziļas pamatzināšanas, veido nākamā cilvēku — aktīvu komunisma cēlāju. Tāpēc arī skolu atbalsta kolhozu valdes, kolhozieši. Pēc b. Kozlova iniciatīvas izremontēja riteņtraktoru, kas ilgāku laiku stāvēja lūžņos. Direktors to dabūja skolai, traktoru salabot palīdzēja arī skolnieki — nākamie mehanizatori. Tagad traktors kalpo skolai un strādā kolhozu tūrumos. Skolai ir arī automašīna. Nav tikai šoferi. Pie traktora un mašīnas stūres pirms un pēc mācību stundām bieži redzams direktors. Jaunajai skolai viņš pieved akmeņus, granti.

Lūk, kā ļaudis dzīvo Rožkalnos tagad, kā mācās un strādā viņu bērni! Šeit redzēju paraugu, kā ceļ komunisma laimīgo rītdienu.

P. DAČIS,

Līvānu pilsētas pensionārs

Rūpīgi glabāt kolhoza tehniku

Liels spēks kolhoza ražošanā — tehnika. Par to labi praksē pierādījušies kolhoza «Stars» ļaudis. Astoņi traktori, trīs kombaini, dažādas lauksaimniecības mašīnas aizstāj ne mazums fizisku pūliņu. Kombainieris Pēteris Urbāns vien šogad novācis turpat 230 ha labības, vairāk nekā 75 ha skābarības kultūru novācis II klases traktorists Jānis Briedis un kombainieris Alfreds Cankals. Meistariski savu darbu prot mazjaudas traktora DT-14 vadītājs Jānis Cimermanis un citi.

Traktori, kombaini, komplicētās lauksaimniecības mašīnas — dārgi ražošanas rīki. Tā, piemēram, abu graudu kombainu bilances vērtība pārsniedz 2800 rubļu. Lielas summas ik gadus izmaksā tehnikas remonts un ekspluatācija. Šo izdevumu samazināšana — viens no ceļiem, kā pazemināt traktoru un kombainu darba pašizmaksu un gāla rezultātā arī ražotās produkcijas pašizmaksu. Tā ir sen zināma patiesība. Diemžēl, to aizmirsuši daži kolhoza «Stars» mehanizatori ar mehāniķi Jāni Krūmiņu priekšgalā.

Krietns laika sprādis pagājis, kopš kombainieri Pēteris Urbāns un Roberts Kerubiņš atgriezās no tūrumiem un novietoja savus kombainus pie garāžas. Piebrauca un aizmīra zem klajas debess atstātās mašīnas, kurām nav izņemtas pat iekšējās, agregātu dzensiksnašas un citas detaļas, kas pēc instrukcijas jānovieto uzglabāšanai telpās. Turpat blakus stāv jaunais skābarības kombains: ieeļots, noziests ar vazelinu, novietots uz balstiem. Dzensiksnašas, agregātu riteņus savienojošās ķēdes, riteņi — viss novietots, kā pienākas — telpās. Var redzēt, ka kombainieris un traktorists mil uzticēto tehniku, saudzē un glabā to.

Kāpēc šādi kontrasti?

Pēteris Urbāns, kā redzams pēc veikta darba, ne sliktis kombainieris. Tomēr šāda paviršība pret uzticēto tehniku nav piedodama pat čaklam darba darītājam.

Kombainieri varbūt iebildīs, ka viens no kombainiem derīgs tikai rezerves daļām. Tiesa, tas tiktāl nolietots, ka kapitālmontāžai neatmaksājams. Bet būtu pārsteidzīgi to pamest novārtā. Ar ko lai attaisno

otra kombaina vadītāja nolaidību? Attaisnojuma nav.

Bet ko tad dara kolhoza mehāniķis Jānis Krūmiņš? Varbūt viņš baidās sabojāt apavus, kāpjot pār lūžņu kaudzēm, kas mētājas ap garāžu un kombainiem, neuzdrošinās tieši tuvumā aplūkot padoto mehanizatoru nevīžību? Tā kolhozam var dārgi maksāt.

Īstas kārtības trūkst arī garāžā. Arī te izmēģinātas derīgas un nederīgas rezerves daļas un, šķiet, dekoratīvos nolūkos tukši «korteliša» trauki.

Stariešu kaimiņi — Višinska kolhoza mehanizatori paveikuši daudz vairāk. Notīrīts, noziests ar eļļu un vazelinu, glīti sarindots stāv piekabes inventārs. Vienkopus savesti kombaini, kuļmašīnas un citas mašīnas. Tiesa, arī šeit vēl daudz jāveic, lai varētu uzskatīt, ka tehnikas parks rūpīgi sakārtots un novietots. Visumā tomēr Višinska kolhoza mehanizatoru, mehāniķu b. Beķeri varētu gandrīz minēt par pozitīvu piemēru, ja rūpīgāk būtu sakārtotas darbnīcas, sevišķi galdnieku cehs.

No darba drošības un ugunsdrošības noteikumu viedokļa raugoties, mehāniķis b. Beķeris, kolhoza valdes priekšsēdētājs b. Rubins pelnījuši bargu nopelumu. Nenosegtās transmisijas rotojošās daļas, darbīgādi bez elementārām darba drošības līcēm, ugunsdrošības piederumu trūkums, tas viss liecina par nolaidību un bezatbildību.

Nebūs daudz saimniecību, kur darbnīcās ir tik plašs un dažādiem darbgaldiem apgādāts galdnieku cehs, bet nebūs arī otras, kas nekārtības ziņā pārspētu Višinska kolhoza darbnīcas.

Ko parādīja šī samērā epizodiskā darbnīcu, garāžu apskate?

Tā liecina par bezrūpību, nenopietnu pieeju. Acīm redzami nepieciešami arī kādi materiālais ieteiktības pasākumi, lai arī patlabanējā periodā traktoristi, kombainieri, piekabinātāji, mehāniķi darba dienu pavadītu ražīgāk un lietderīgāk. Nopietni jāpadomā arī par ražošanas kultūras celšanu darbnīcās, cehos, garāžās.

L. Aldiņš,
tehnikas uzraudzības valsts inspektors Jēkabpils rajonā

D. Sliškāns,
redakcijas literārais līdzstrādnieks

Labus ziemošanas apstākļus ganāmpulkiem!

(Mūsu lauku korespondentu punktu reidi)

To neredz saimniecības vadītāji

Apgalvot, ka šoruden Višinska kolhoza nekā netiktu darīts fermu sagatavošana ziemošanai, būtu nepareizi. Lai minam kaut vai slaucēju N. Kokinu, kura kopā ar savu vīru jau laikus sakārtoja novietni. Tur izremontēta grīda, salaboti un iestikloti logi, savesti kārtībā barības galdi. Viņu priekšzīmei sekoja zirgkopis J. Spole, kas izremontēja savu fermu pats, tikai nedaudz viņam palīdzēja brigādes ļaudis.

Iepazīstoties ar vairākām Višinska kolhoza fermām, aprunājoties ar lopkopjiem, uzzinājām, ka daudz kas vēl nepaveikts. Tā, piemēram, Skrīveru novietnē grīda nav kārtībā, logi neiestikloti, savukārt Līvū fermā nedarbojas ūdenssūkņi. Visi pirmās brigādes lopkopji vienā balsī sūdzas, ka kolhoza valde neapgādā viņus ar lāpstām mēslu savākšanai, ziepēm, dvieļiem u. c.

Vēl krietni jāpiestrādā pie Zeikaru cūku fermas sagatavošanas ziemei. Te vēl logi cauri, aizgaldi gaida meistarus, ūdensvada caurules nav nodrošinātas pret sasalšanu. Labāks stāvoklis nav arī Zeikaru liellopu novietnē, kur arī pa visiem logiem lodā vējš. Seit samierinājušies ar to, ka barības galdiem nav grīdu, daļa automātiskās dzirdināšanas bļodiņu bojātas. Tādu trūkumu uzskaitījumu varētu vēl turpināt. Bez tam — nevienai fermai nav sagādāts ugunsdzēsamais inventārs, ķīmisko putu aparāti nav uzpildīti. Pie fermām lieli kūtmēslu krājumi, kas traucē lopkopjiem normāli strādāt.

— Brigadieris b. Kļaviņš jau vairākkārt apņēmis mēslus aizvest, bet tālāk par solījumiem nav ticis, — sūdzās lopkope H. Kazāka. — Jau tagad vairs nav kur tos likt, bet kas būs vēlāk?

Ja mēs paši neredzētu, varētu varbūt neticēt, ka Rusaku fermā uzkrājušos mēslu dēļ vairs nevar atvērt kūts durvis.

— Trūkst darba roku, — taisnojas brigadieris b. Kļaviņš.

Bet slaucējas neatzīst tādu atrunāšanu, jo vairākkārt pašas soliņas iet talkā. Parasti gan trūka transporta. Pat to brigadieris un arteļa valde nespēja sagādāt, tāpēc arī fermās nekā nav mainījies.

Vislielākais remonts visā saimniecībā nepieciešams Zānānu fermā. Te pilnīgi salauzti barības galdi, uz griestiem nav pakojuma, logi cauri. Kūti jau tagad ļoti auksts. Bet kā būs ziemā, kad sals pieņemsi?

Lopkope B. Rubene ziņoja, ka barību piegādā ar lieliem pārtraukumiem. Un kas būs vēlāk, pavasarī? Droši vien tad lopus vajadzēs barot tikai ar vieniem salmiem, jo āboliņš lielās devās tiek izsniegts tagad. Otrās brigādes vadītājs un arī kolhoza valdes priekšsēdētājs b. Rubins gaužām reti iegriežas fermā. Varbūt arī tieši nolaidības dēļ sagādātie materiāli stāv bez pielietojuma, jo trūkst amatnieku.

Uz brāķdaru sird sapņinas

Kad reida brigāde devās uz Rusaku fermu, kolhoza vadība ziņoja, ka tur viss kārtībā, jo šajās dienās pabeigts plašsākais remonts. Darbs esot pieņemts, algas amatniekiem izmaksātas... Bet, mums par lielu pārsteigumu, šajā fermā visas sienas spīd cauri, dzirdināšanas siles barības galdos nav piestiprinātas, grīdas nav salabotas, bet kūts jumts atgādina sietu.

So kūti remontējuši būvbrigādes

vīri bb. Osma un Zeltiņš. Viņi tagad tikai smīn bārdā un turpinās sminēt, kamēr vien kolhozā būs tādi vadītāji, kas pieņems pavirši padarītu darbu un par to labi samaksās.

Bet no kādiem līdzekļiem samaksās b. Kangaram, kas tagad stāties pie tikko izremontētās fermas pārremontēšanas? Mēs domājam, ka šos izdevumus vajadzētu attiecināt uz vainīgo rēķina.

Leimaņu ciema korespondentu punkta brigāde ierosina:

□ izteikt pateicību čaklajiem lopkopjiem, kas paši saviem spēkiem sagatavojuši ziemai fermas;

□ līdz 25. novembrim pabeigt visu novietņu remontu;

□ ne vēlāk kā līdz 1. decembrim no fermām izvest visus mēslus;

□ rūpīgi sekot ziemošanas gaitai un to apspriest valdes sēdēs.

Lauksaimniecības arteli «Mežgale» lopu mītnes labāk sagatavotas ziemošanai. Vairumā fermu visi remontu izdarīti laikā. Krietni papūļējušies arī lopkopji un viņu ģimenes locekļi. Vairākas fermas daļēji, bet citas pilnīgi jau apgādātas ar rupjo barību visai ziemai. Ziemošana norit organizēti: lopi tiek labi apkopti, fermas uzturētas kārtībā, barības devas noteiktas visai ziemai. Paši lopkopji savu uzdevumu izpilda apzinīgi un pareizi.

Reida brigāde atklāja arī dažus trūkumus. Tā konstatēts, ka «Meiņgalvju» fermā jāpielabo ūdenssūkņi, logiem jāieliek izolācijas rūtis. «Putrainiņos» kūtij durvis jānopako, lai telpā neplūstu aukstums. Visus minētos trūkumus brigāde ierosināja kolhoza valdei novērst vēlākais līdz 1. decembrim.

Reidā piedalījās:

V. Pusbarņiece, V. Purenīna,

V. Lapsa, J. Kļaviņš,

K. Kudrašs, S. Mičulis, J. Ločs,

V. Krimko,

un citi avīzes «Brīvā Daugava»

Leimaņu ciema korespondentu

punkta locekļi

PRETSTATI JERSIKAS CIEMĀ

Aizritējis samērā siltais rudens. Pūš dzestrs ziemeļis, kas atnes ne tikai aukstumu, bet arī sniegu. Lauki kaili. Tajos vairs neredz ganāmpulkus. Šādas lopu ziemošanas periods. Kā tam sagatavoties? Krustpils rajona Jersikas ciema Čapajeva un «Jāņupes» kolhozi?

Čapajeva kolhoza fermās kārtība

Par lopu mītnu izremontēšanu un sagatavošanu ziemai šajā kolhoza padomāja jau laikus. Oktobra sākumā veica visus remontdarbus: salaboja grīdas un durvis, iestiklēja logus, sakārtoja aizgaldus. Darba bija daudz, jo kolhoza liellopi vien atrodas 10 vietās.

Vairāk nekā 100 slaucamās govīs izvietotas Lielajā fermā. Te mēslu izvešana un ūdens piegāde mehānizēta. Slaucējām pēc barības nav tālu jāiet, tā turpat šķūnī. Tēpat arī skābarība. Visa rupjā lopbarība izvietota tuvu fermām, atkriti tās pārvaldāšana.

Divas govju grupas atrodas Stūrišķos, trīs — Jersikā. Tiesa, kūti ir vecas, bet pēc labi veiktā remonta siltas un lopu stāvēšanai piemērotas. Vienīgais, kas neapmierina, ir ūdens piegāde. Vienas fermas slaucējām ūdens jānes ar nēšiem 100 m attālumā no ezera, otras — no Daugavas. Kolhoza valdei jāpārūpejas vismaz par

Labāk nekā pērn

Zasas padomju saimniecības lopkopības darbinieki šoruden rūpīgāk sagatavojuši novietnes ziemas periodam.

Darba apstākļi uzlabojušies «Vilcānu» novietnes slaucējām. Te darbojas pirmais slaukšanas aparāts un divas lopkopes spēj apkopt, izslaukt un pabarot 48 govīs. Otrs aparātu komplekts uzstādīts «Landzānu» novietnē. Tas apkalpos 100 govīs. Pašlaik šīs novietnes slaucēja Velta Jaunzeme un viņas darba biedrs no «Eikavu» novietnes īslaicīgos kursus Lielplatone apgūst darba iemaņas un slaukšanas aparātu apkalpošanai nepieciešamās zināšanas.

Vairākas grupas organizēta jaunlopu mitināšana bez piesiešanas.

Saimniecības būvbrigādes vīri paspējuši paveikt kārtējo remontu vairākās fermās. Tas ir samērā labas kvalitātes.

«Jaunbramaņu» cūku novietnē

vienkopus atrodas vairāk nekā 100 pamata un vienmetiena vaislinieces. «Vilciņu» novietnē pārkārtota tā, ka tagad tur var mitināt 25 sivēnmātes.

Ar sīkumiem vienmēr sākas neveiksmes

Ziema klāt, tomēr Zasas padomju saimniecības lopkopji nevar būt pilnīgi apmierināti. Daudz neērtību vairākās fermās sagādā lopu dzirdināšana. «Zemturis» un «Ģērķenu» teļu un jaunlopu novietnēs vecās siles tiktāl nolietotas, ka kļuvušas pilnīgi nederīgas. «Jaunbramaņos» un vēl dažās novietnēs nav aku. No pirmā acu uzmetiena šie sīkie nepaveiktie darbi, šķiet, daudz ne-traucēs normālu ziemošanu. Saimniecības mērogā — varbūt, bet lopkopjiem, kas te strādā, gan klāsies pagrūtāk.

Nosebojušies arī būvbrigādes vī-

ri. Pirmais sniegs jumīkus pārsteidza uz «Lūju» novietnes jumta. Arī galdniekiem jāpastedzas, lai iztrūkstošās siles — 60 gabalu — ātrāk piegādātu novietnēm.

Pats galvenais, nevar aizmirst pašus darba darītājus. «Kalniņu» novietnes slaucējai Veltai Dzenei jāpār-mūrē virtuves plīts, sīkākī remontī veicami citās vietās.

Reida dalībnieki ierosina:

□ norīkot galdniekiem dažus palīgus, lai tuvākajās dienās izgatavotu iztrūkstošās siles;

□ uzdot mūrniekiem, galdniekiem un namdariem stingri noteiktajā termiņā pabeigt lopkopju dzīvokļu, novietņu jumtu un citu remontu;

□ organizēt visu «Landzānu» novietnes slaucēju apmācīšanu darbam ar slaukšanas aparātiem.

T. Kļopa, Jēkabpils rajona padomes deputāte

R. Balcere, M. Viksna,

Zasas ciema padomes deputātes

T. Vībāne,

lauksaimniecības pastāvīgās komisijas locekle

Ātrāk pabeigt slaukšanas mehanizāciju

Svarīgs posms smago un darbietilpīgo ražošanas procesu mehanizācijā liellopu fermās ir slaukšanas agregātu uzstādīšana.

Ar sajūsmu slaukšanas aparātu uzstādīšanu uzņēma Sēlpils ciema Raiņa kolhoza «Klintnieku» novietnes slaucējas. Vairākus gadus govīs mehanizēti slauc Sēlijas kolhoza «Križu» novietnes lopkopes. Otrā aparātu komplektu uzstāda «Pāvulu» novietnē. Par nožēlošanu, līdz ziemošanas sākumam celtnieki te nepabeidza slaukšanas iekārtas uzstādīšanu.

Abu kolhozu valdēm enerģiski jāķeras pie pārējo novietņu mehanizācijas. Sēlijas kolhozā slaukšanas aparātu nepieciešams uzstādīt «Pāvulu» novietnes otrajā kūti, bet Raiņa kolhozā tādas novietnes, kur vajadzētu ieviest mehanizāciju, ir piecas. Bez tās grūti atrisināt darba ražīguma celšanas, produkcijas pašizmaksas pazemināšanas problē-

mas. Pagaidām kolhozu valdes pārāk maz uzmanības velti šiem jautājumiem.

Rūpīgāk glabāt inventāru

Gandrīz pie visām Raiņa kolhoza zirgu novietnēm glabājas rati, ragavas, aizjuga piederumi. Lielākā daļa šo transportlīdzekļu ziemu un vasaru stāv zem klajas debess. Ilgāku laiku, kā zināms, pajūgu transportu kolhozā galvenokārt izmanto fermu vajadzībām — barības pievešanai un citu kravu pārvadāšanai. Bez lieliem kapitālieguldījumiem pie zirgu fermām var ierīkot nojumes ratu un ragavu uzglabāšanai. Tagad zem klajas debess tie ātri bojājas un iziet no ierindas.

Ari kārtējie remontu steidzami

Salauzti barības galdi, sabojāti automātiskās dzirdināšanas trauki, nolietota, caurumota grīda — tie vairs nav sīkumi. Bet tagad, kad lopi mitinās kūtīs, tie sagādā ne tikai neērtības, bet arī kavē un traucē lopkopju darbu. Mehanizētajā Sēlijas kolhoza «Križu» liellopu novietnē jāizlabo 11 dzeramie trauki, vairāki barības galdi. Šīs lopu novietnēs vairākās vietās jāizlabo bojātā grīda, citur barības galdi, dzeramie trauki, durvis. Kā redzams, Sēlijas kolhoza valdes locekļiem nav pamata bezrūpīgai dzīvei. Jau labu laiku kā šos neatliekamos darbus varēja pabeigt. Ir taču skaidrs, ka no ziemošanas apstākļiem lielā mērā atkarīga arī lopu produktivitāte.

Pie kaimiņiem nav labāk

Ari kaimiņiem — Raiņa kolhoza valdei steigšus jānovērš daži trūkumi. Teļu novietnē «Egles dzeņi» jāremontē grīda, «Ziemeļu» cūku kūts virtuvē jāiemūrē katls barības vārīšanai. «Bajāru» cūku fermā jāizlabo mehāniskā barošanas iekārta. Katrā kūtī, atsevišķi ņemot, lieli remontu darbi vajadzīgi, tomēr kopumā sanāk daudz. Lūk, kādēļ abos kolhozos būvbrigādes vīriem jādod uzdevums vistuvākajā laikā pabeigt katras kūts sagatavošanu ziemošanai.

K. Bergmanis, Sēlijas kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs

K. Krivišs, Raiņa kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs

L. Elksne, Sēlijas kolhoza zootehniķe

E. Dzērvītis, Raiņa kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs

K. Rozenbergs, Sēlpils ciema izpildu komitejas priekšsēdētājs

to, lai ūdeni varētu pievest pajūgā. Šogad kolhozā ievākti ievērojami vairāk un labākas kvalitātes rupjā lopbarība. Siens un āboliņš atrodas tikai noslēgtos šķūņos. Visa lopbarība uzskaitīta.

Lopbarības izlietošanu stingri kontrolē lopbarības pārziņis J. Zūgris. Mazākajām fermām izbarošanai nodod veselu šķūni uzreiz. Lielajai fermai barību izsniedz speciāls svērajs. Par izlietoto lopbarību viņš sniedz atskaiti lopbarības pārziņim.

Jau vairākus gadus kolhozs no Līvānu spirta rūpnīcas saņem šķiedrī, kas ir ļoti izdevīga lopu dzirdināšanai. Dažas slaucējas govīm piebaro piefermas lauciņā izaudzētos sakņaugus, bet tādu nav daudz. Ar to arī sākas ne mazums svarīgu problēmu šā kolhoza lopkopjiem. Barības rācijas slaucamajām govīm nav no lieliem, bet papildus barība arī nav sagādāta. Savā laikā kolhoza priekšsēdētājs b. Kalniņš lopkopjiem neuzstādīja vajadzīgās prasības un tagad daudz kas nosebots.

Bet kā „Jāņupē”?

Lielāko daļu govju «Jāņupes» kolhozā bija paredzēts izvietot jaunajā arkveida kūtī, ko šovasar sāka celt Krustpils starpkolhozu celtniecības organizācija. To soliā līdz Oktobra svētkiem pabeigt, taču nodošana ekspluatācijā materiālu

trūkuma dēļ stipri aizkavējas. Govīm pagaidām jāpielāgo vecās mītnes, kuras nav vēl pilnīgi saremontētas. Amatnieki vēl rosās arī jaunlopu mītnēs, cūku fermā. Acīm redzami, tik ātru ziemas iestāšanos kolhoza vadība nav gaidījusi. Ziemā jānupiešus pārsteigusi... Tiesa, ievērojami vairāk šogad rupjās barības ievākti arī «Jāņupes» kolhozā. Taču šķūņu trūkuma dēļ te liela daļa āboliņa un siena kaudzēs stāv uz lauka un, protams, bojājas. Vēl sliktāk ir ar salmiem, kas mazās čupiņās uz lauka vairāku desmitu hektāru platībā pastāvīgi mirst līti un sniegā. Nevienam nav parūpējies par to savākšanu. Tagad šie salmi derīgi tikai pakaišiem. Nenoliedzami, rupjās lopbarības «Jāņupes» kolhozam šogad pietiekoši, bet vai arī salmi nebūtu noderējuši?

Jāņem vērā arī, ka kukurūzu pārsteidza salnas, tādēļ sagatavotās skābarības kvalitāte būs ne visai laba. Visi šie apstākļi liek nopietni padomāt par lopu ziemošanas jautājuma pareizu atrisināšanu gan kolhoza valdei, gan visiem lopkopjiem.

Reidā piedalījās:

J. Kivlenieks,

Jersikas ciema padomes

priekšsēdētājs

M. Daņileviča,

ciema izpildu komitejas locekle

V. Gaiduka,

Čapajeva kolhoza sanitāre

J. Gurgons,

avīzes «Brīvā Daugava» darbinieks

No jauno autoru apvienības materiāliem

PASE UN SIRDSAPZIŅA

Tajā rītā man bija sevišķi labs garastāvoklis. Rudens dienas sa- kums bija tik saulains un skaidrs, ka ilgās lietavas aizmirsās uzreiz kā nebijušas. Bez tam es vakar no priekšnieka saņēmu tādu uzdevumu, par kura labo iznākumu biju iepriekš vairākas nedēļas pārliecināts.

Kad atvadījās no sievas un mūsu mazās meitiņas, kuras abas posās ceļā uz bērnu dārzu — viena kā audzinātāja un otra kā audzēkne, saule jau bija pakāpusies virs pilsētas namu jumtiem. Vecajā parkā kvēloja kļavu galotnes, dzelzta liepas un blakus veco, pavasari nozagēto koku celmiem maigā brūnā stāvēja nesen iestādītas mazas kuplas kastaņas.

Man nebija tālu ejams. Cik nu vispār tālu var iet tadā rajona pilsētā kā mūsējā — desmit vai piecpadsmit minūšu gājiens pa Daugavas krastu, un tālāk vairs tikai pilsētas ganības un kolhozu tirumi.

Mans uzdevums bija pārbaudīt pasu režīmu kādā nomalā ielā. Es labi zināju šo ieliņu, tāpat kā pārējās pilsētas ielas. Mazie koka namiņi pieticīgi slēpās aiz rudeniņajiem augļu dārzkiem, baltas vizmoja jaunatnācēju ar divkārt lielākiem logiem nekā vecajām mājām.

Astoņos darba gados šajā pilsētā es biju diezgan labi iepazīnis ar tās iedzīvotājus. Bieži vien man vairs nevajadzēja dzīvokļos stādīt priekšā oficiāli: milicijas iecirkņa pilnvarotais, vecākais leitnants Šromanis, bet varēju cilvēkus uzrunāt arī citādi, piemēram: «Labrit, biedri Kalniņ! Sveicināta, Liepiņu māt, vai tad jau visi jau darba?»

Jā, es labi pazinu savu pilsētu un tās laudis. Vakara varēšu ar mierīgu prātu rakstīt priekšniekam ziņojumu, ka Dāru ielā pasu režīma pārkāpumu nav.

Dažos dzīvokļos nebija neviena iemītnieka, visi aizgājuši darbā. Šeit vajadzēs atkal pienākt pievakarē. Vairākos pagalmos rosījās vecāki un vecmāmiņas ar mazbērniem, barodami vistas, trušus un priecādamies par reti jauko dieniņu.

Pie maza, gadu skrejā pavisam nomelnējušas koka mājas durvīm man vajadzēja paklauvēt krietni ilgi. Šeit dzīvoja Ziemeļa atraitne Erna ar sešgadīgo meitiņu Iru. Šo ģimeni es pazinu, biju iegriezies te agrāk, kad dzīvos vēl bija pats māsas saimnieks. Ziemeļi bija plostnieks. Retu dienu sastopams mājās, viņš vadīja plostu karavānu no Daugavas augšas garām pilsētai un savai mājai līdz pat Ķegumam. No viena tāda brauciena pagājušajā pavasarī Ziemeļi vairs neatgriezās. Erna, pajauna, izskatīga sieviete, turpināja strādāt pilsētas ēdnīcā. Vēl vakar es viņu tur redzēju aiz bufetes, rikoļoties ar taloniem ēdienu saņemšanai un uzkožamo šķīviņiem. Tātad šodien viņai jābūt brīvdienai.

Jā, šis mājās iedzīvotājs es pazinu, un tagad pie durvīm klauvēju tik ilgi tikai tad, kad biju paradis savus pienākumus izpildīt bez jebkādas novirzes. Ar pašiem pierakstītiem, protams, šeit viss būs kārtībā.

Beidzot aiz durvīm izdzirdu soļus un sievietes balss noprasiņa, kas daudzoti. Atbildēju ar savu veco, pierasto vārdu, kurš gandrīz vienmēr paātrināja durvju atvēršanu: milicija.

Mans apbrīns izrādījās pavisam. Ziemeļi pēc mājās šodien brīvdienā. Acīm redzami šorīt viņa ilgāk atpūties gultā, jo apģērbs ar tādā pavisam naksnīgs, likās, nūpat uzvilks un mati nebija tāda nevainojamā kārtībā, kādā es tos biju paradis redzēt šai sievietei ēdnīcā aiz stikla kupola apsegtās bufetes.

Kamēr saimniece salūkoja mājas grāmatu, es no savas apbružātās dienesta somas izvilku papirus un gatavojos atzīmēt, ka Dāru ielā 17. numurā pasu režīma pārkāpumi nav konstatēti.

— Kur tad mazā Ira? — iejautājos, kaut gan es to zināju, un Ernas atbilde manas domas apstiprināja.

— Bērnu dārzā. Viņa jau man tagad liela, pati rītos aiziet, pa-

J. Jablinskis

ti vakarā pārnāk mājās, — Erna atbildēja, sēdama aiz galda man pretī un sekodama manas pildspalvas kustībām.

Apmierināts pats ar sevi, ka ir tieši tā, kā es domāju, izdarīju ierakstu mājas grāmatā, savās piezīmēs un piecēlos. Palūkojos pulksteni — nedaudz pāri vienpadsmitiem.

Ari Erna likās apmierināta, ka traucējums iet uz beigām. Viņa kļuva runīgāka un mēlā nēkus par savu darbu ēdnīcā. Es pavisam negribēdams uzzināju, ka jaunā ēdnīcas vadītāja ir ļoti pūcīga, bet no Zinas laikam gan tāda ista pavāre nekad neiznāksot...

Tieši tādu es arī pazinu šo sievieti, vienkārsu, diezgan panāvu, grūti aizskaramu tā, lai pārdzīvotais neaizmirstos ilgi ilgi. Lai kam arī savām lielajām bedēm — vira nāvei — viņa pagājusi garām, lūkodamās spoguļīti un rūpēdamās par matu sakārtojumu.

Bet tad cauri viņas plāpšanai es sadzirdēju otrā istabā troksni, it kā pa grīdu tiktu bidīts krēsls. Un tad pēkšņi es atcerējos, ka esmu bijis visai pavisam sava uzdevuma izpildītājs. Man taču vajadzēja pārlūkot arī pārējās telpas.

— Parādiēt, lūdzu, citas istabas, — es sacīju ar vislielāko laipnību.

— Tur nav nekā ko redzēt. Mājā vairāk neviena nav, — atbilde bija diezgan asa.

Ko man tagad iesākt? Palūkojos uz Ernu un redzēju, cik ļoti esmu maldījies viņas raksturā.

Esmu redzējis tiesas zālē pēkšņas pārmaiņas tiesājamo noziedznieku sejās, kad tiek pasludināts negaidīti bargs tiesas spriedums. Esmu daudzas reizes ievērojis cilvēku sejas brīžos, kad tiem paziņo lielu nelaimi vai negaidītu laimi. Bet šoreiz, liekas, ar Ernas Ziemeles seju notika kaut kas sevišķs. Es to vienkārsi vairs nepazinu. Visa viņas izturēšanās rādīja, ka mana ielūkošanās aiz durvīm ir ārkārtīgi nevēlama. Pati viņa nostājās otrā istabas stūrī blakus durvīm, ar drebošām rokām žņaudzdamā ap kaklu tērpa apkaklīti.

Es biju ļoti ieinteresēts. Te droši vien bija kāds sevišķs noslēpums, kas tā satraucis šo šķietami nesatraucamo sievieti. Bet, līdzko es pievēršos durvīm tuvāk, viņa ar negaidītu veiklību aizsteidzās man priekšā, piespiedās

tām ar muguru un iekārās man plecos.

— Es jūs ļoti lūdzu... neejiet! Lūdzu! Tur nekā sliktā nav, nekā nelikumīga nav! Lūdzu!

Acis viņai slimīgi mirdzēja, vaiģi kvēloja, pati visa drēbēja, it kā stāvētu savā vieglajā apģērbā ziemas nakts salā.

Es sapratu, ka man būs jāizcīna smaga cīņa ar šo sievieti, kaut arī tā varēja būt daudzreiz vieglāka par to, kuru pašlaik viņa izcīnīja pati ar sevi.

Man ir jāiet, tas ir mans pienākums. Varbūt aiz šīm durvīm tiešām nav nekā, vismaz nav nekā tāda, kam būtu kāds sakars ar likumību. Varbūt tās ir tikai sievietes iedomas, lieks uztraukums par kādu sīkumu, varbūt neuzklātā gulta, izmētāta sieviešu veļa... Bet troksnis? Kas gan ir tas, kas tā satraucis sievieti — negods, noziegums?

Ka man durvis jāatver, par to es nešaubījos ne mirkli. Bet tas man bija jāizdara, neapvainojot un neaizskarot to tīri personisko, ko nevienam labprāt negrib svestam rādīt. — Kas ir šis uztraukuma cēlonis? — es gribēju viņai jautāt un, paņēmis aiz rokas, kā bērnu vedu uz krēslu.

Pēkšņi viņa it kā sabruka sevi, bez spēka nometās uz krēsla, aizsedza seju ar rokām un sāka elso. Tajā pašā brīdī sev pretī atvērtajās durvīs es ieraudzīju virieti, kurš no svārku kabatas vilka ārā pabiezu kabatas grāmatīņu.

— Es dzirdēju. Te mana pase, tā ir kārtībā, — virietis visai mierīgi balsi sacīja, mazliet klusāk caur zobiem piebīdīdams, tā sevišķi, kā mēdz runāt ar ļoti nīstamu cilvēku: — Kā jums nav kauna!

Es laikam izskatījos visai muļķīgi. Neticis galā ar savām domām, es mehāniski pastiepu roku pēc pases. Starp tās lapām atradās dažādi desmitrubļu papīriši, komandējuma apliecība...

Pase, protams, bija kārtībā.

Es virietī pazinu arī bez pases. Viņu pazina visa pilsēta. Dzīvoja Pasta ielā, ģimenē sieva, divi bērni, pats strādā kā sagādnieks.

Aiziedams es vēl ievēroju, ka Iras gultiņa nezin kādā pārvietota uz pirmo istabu...

Bet ziņojums priekšniekam to dien palika neuzrakstīts. Es nekādi nevarēju izlemt — ir vai nav Dāru ielā pārkāpumi. Ar tām pašām vīss ir skaidrs. Bet ar sirdsapziņu?

Vispusīgāk izmantosim telegrafu

Ik dienas telegrafs nogādā uz visām mūsu zemes malām simtiem dažādu ziņu. Tomēr daudzi vēl nemaz nezina visus telegrafa pakalpojumu veidus.

Visos steidzamos gadījumos sūtāmas steidzamas telegrammas, jo tās nosūta un piegādā ārpas kārta. Plašāku steidzamu tekstu var nosūtīt ar vēstuli telegrammu. Tas ir ļoti ērts pakalpojuma veids, jo līdz 50 vārdiem jāmaksā tikai 60 kapeikas, bet par katru nākošo vārdu — viena kapeika.

Ja nosūtītājs vēlas zināt, kad un kam nodota telegramma, papildus piemaksājot 40 kapeikas, viņš var saņemt telegrafisku atbildi.

Apsveikumu telegrammām domātas mākslinieciskās blankas, kas maksā 5 kapeikas.

Telegrafs sniedz arī telegrammā minētā fakta apstiprinājumu. Tāpat pieņem arī telegrammas ar apmaksātu atbildi.

Ja adresāts, kam domāta telegramma, atrodas ļoti tālu no pasta nodaļas, ieteicams sūtīt telegrammu ar nogādāšanu. Tādā ga-

dījumā sūtījumu adresātam piegādās mājās jebkurā laikā. Tādas telegrammas nosūtīšanai papildus jāpiemaksā 20 kapeikas par kilometru.

Vietās, kur nav pasta nodaļas, ieteicams sūtīt telegrammu pa pastu. Telegrammas var sūtīt arī uz pieprasījumu, kā arī norādot adresātu, kuram tā personīgi nododama. Var norādīt arī izsniegšanas datumu un laiku.

Ja nosūtītājs nezina pilnu adresi, bet zina uzvārdu un ielu, var sūtīt ar atzīmi «izziņa par adresi apmaksāta». Šāds pakalpojums maksā 20 kapeikas. Tādā gadījumā adresāta pareizo dzīves vietu sameklēs adrešu galds.

Pa telegrafu var aizsūtīt arī notāru, kā arī pilsētas vai ciema padomes apstiprinātu pilnvaru.

Telegrammas pieņem arī pa dzīvokļu telefoniem uz kredīta, papildus piemaksājot 0,5 kapeikas.

A. Vilcāne, Krustpils rajona sakaru nodaļas vecākā telefoniste

Krustpils rajona

Tautas universitātes klausītājiem

Krustpils rajona Tautas universitātē kārtējās nodarbības notiks šādos datos:

pedagoģiskajā fakultātē grupā ar krievu mācību valodu — 28. novembrī, plkst. 19 (otrās vidusskolas telpās);

grupā ar latviešu mācību valodu — 30. novembrī, plkst. 19 (pir-mās vidusskolas telpās);

literatūras un mākslas fakultātē nodarbības notiks 29. novembrī, plkst. 19 kultūras nama mazajā zālē.

Ne vienmēr dārgs pakalpojums ir arī izdevīgs

Lāča pakalpojumu ražas novākšanas laikā mums sniedza 11. autotransporta kantoris. Varbūt jūs neticēsiet? Tad pastāstīšu visu pēc kartas.

Sogad mūsu saimniecības laukos izauga laba kukurūzas raža. Bija skaidrs, ka pašu automašīnu skabbarības kombaina apkalpošanai nepietiks, tāpēc jau laikus pieprasījām 11. ATK vadītājiem, lai uz pāris dienām mums atsūta divas automašīnas. Ar četrus dienu nokavēšanas ierādās automašīna, kas sagādāja vienīgi galvas sāpes. Pēc vienas kravas graudu aizvešanas uz Daudzevu šoferis Gvozdevs uz ceļa lika izkāpt krāvējiem no mašīnas, izmeta tukšos maisus, jo aprūka benzīna, jābraucot, lūk, atpakaļ uz ATK...

ATK grāmatvedības darbinieki neslinkoja. Padarīto darbu viņi tūlīt uzskaitīja un kolhozam piedāvāja rēķinu: par graudu aizvešanu uz Daudzevu (38 km) — 5,28 rubļi, bet par tukšbraucieniem no ATK līdz kolhozam un atpakaļ (227 km) — 27,24 rubļi. Jāpau-tā, vai kolhozam jāpamaksā tukšbraucieni? Vainīgs taču šoferis, kas, uz ilgāku laiku braucot komandējumā, bija «aizmirsis» līdzi paņemt nepieciešamo benzīnu. Dīvaini arī tas, ka attālumam no ATK līdz kolhozam un atpakaļ viņu rēķinā uzrādīts 227 km. Faktiski attālumam turp un atpakaļ ir ne vairāk par 174 km. Acīm redzami, kilometrs ATK darbiniekiem ir stiepams jēdziens, kuru sava plāna izpildes labad var krietni vien noapaļot uz augšu.

Nākošā laimīgā diena, kad cerējām pilnīgāk noslogot kombainu, kukurūzas plāvējiem bija 19. septembris. Tomēr vilamies atkal. Pēc četrus dienu gaidīšanas šoreiz artēli ieradās divas automašīnas, uz kurām brauca šoferi Bračkini un Mašins. Uz skābēšanas vietu atvedot piecas kravas kukurūzas ekselu, šoferis Bračkins paziņoja, ka kolhoza neko nevarot nopelnīt un aizbrauca uz ATK. Tādējādi viņš ar kravu nobrauca tikai 10 km, bet tukšā (no ATK līdz kolhozam un atpakaļ) — 220 km. Par skābēšanas vešanu pēc piedāvātā rēķina vajadzēja apmaksāt 3,75 rubļus, bet par tukšajiem pārbraucieniem — 26,40 rubļus. Saimniecībai vairāk nodarīts ļaunuma, nekā labuma.

Otrā automašīna, ar kuru strādāja šoferis Mašins, uz skābēšanas vietu atveda trīs kravas kukurūzas zaļās masas. Izrādījās, ka nedarbojas bremzes. Tā kā automašī-

nas mums bija ļoti nepieciešamas, šoferim izsniedzām bremžu galvenā cilindra remontkomplekta rezerves daļas, lai mašīnu salabotu uz vietas. Tomēr tas nelīdzēja, jo bija jāremontē visa bremžu sistēma. Neko nepadārot, uz ATK aizbrauca arī otrā mašīna. Atkal sekoja rēķins — par skābēšanas vešanu — 1,80 rubļi, par pārbraucieniem — 24,40 rubļi.

Tas pats atkārtotās arī vēlāk, kukurūšu transportēšanā uz pieņemšanas punktu. Biešu vešanai bijām pieprasījuši divas automašīnas. ATK šoferis Stepanovs ieradās 23. septembrī un strādāja ļoti apzinīgi, kamēr vien pabeidzām darbu. Taču ar otro mašīnu šoferis Bračkins atbrauca tikai 25. septembrī un jau nākamā dienā viņam bija jādočas pēc benzīna uz ATK, atkal «aizmirsis». 27. septembrī Bračkīnam apnika vēst cukurbietes. Tāpat kā toreiz, krāvējus viņš pameta Vecumnieku cukurbietes pieņemšanas punktā un aizbrauca prom. Pieprasīto divu mašīnu vietā cukurbietes veda tikai viena, tādējādi aizkavējot biešu nodošanu. Jādomā, ka arī šoreiz klientam — cukurfabrikai — piedādāts rēķins par šofera Bračkina «vizināšanos», kas sastāda ap 400 km.

Šķiet, laiks ATK vadībai tādus nedisciplinētus šoferus kā Bračkīnu saukt pie kārtības un no viņiem piedzīt apmaksu par patvarīgu «vizināšanos», bet nevis no klientiem, kā to dara līdz šim. Automašīnu kuru vadīja šoferis Mašins, uz kolhoza «Leņina ceļš» ATK gan atkomandēja, bet tā faktiski nebija tehniskā kārtībā, nevarēja ar to strādāt. Vai tāpēc vainīgs klients? Vainīgs taču ATK darbinieks, kas tādu mašīnu sūtīja komandējumā. Tādēļ izdevumi par tukšajiem braucieniem jāmaksā viņam vai jācieš autotransporta kantorim. Pildīt finansu plānu uz klientu rēķina nav godīgi. Par kukurūzas zaļās masas transportu mūsu kolhozam piedādāts rēķins par 307,23 rubliem. 80,04 rubļus no šīs summas sastāda tikai pārbraucieni pēc benzīna vai patvarīga aizbraukšana uz ATK, par ko vainojami šoferi. Bez tam ATK šoferim izsniedzām 150 kg benzīna. Parēķiniet, kāda summa jāizdod kolhozam dažu ATK darbinieku nevēlības dēļ! Ar tādu pakalpojumu klienti nav un nevar būt apmierināti. Tas ATK vadītājiem jāņem vērā.

R. Rušņš,

Jēkabpils rajona kolhoza «Leņina ceļš» priekšsēdētājs

Fiziskā kultūra un sports

Rajona spartakiādes sacensības dambretē

Jēkabpils rajona spartakiādes sacensības dambretē piedalījās astoņas komandas. Uzvarēja Jēkabpils 1. vidusskolas komanda (Kolespikovs, Rutkovskis, Garbars, Pontāga), otrā vietā — Biržu internātskola, trešajā — rajona rūpniecības kombināts. Rajona sporta vadība nedrīkst atstāt bez ievēribas Jēkabpils 2. vidusskolas komandas nepareizo rīcību, kas pēc diviem zaudējumiem uz turpmākām spēlēm neieradās.

Tajā pašā laikā spriega cīņa par pirmajām vietām norisinājās starp septiņu un astoņgadīgo skolu komandām. Pirmo vietu izcīnīja Bērgala astoņgadīgās skolas dambretisti — Bruninieks, Zadināns, Krimko. Tālākās vietas — Daudzeses astoņgadīgā skola un Abelu septiņgadīgā skola.

Pēc sacensībām notika atspēles turnīrs, kurā piedalījās 21 dalībnieks. Pirmo vietu izcīnīja Juhnevičs (Biržu internātskola), finālā uzvarot Tuču (rūpnieciskā), kurš palika otrs. Trešajā vietā Zālītis (arī Biržu internātskola).

Notikušās sacensības pierādīja, ka mūsu rajonā aug spēcīga jauno dambretistu maiņa.

Isi pirms sacensībām dažās rajona skolās, propagandējot dambreti, viesojās Rīgas dambretists R. Zonenbergs. Kā redzams, šādi izbraukumi sekmē un aktivizē jaunatnes piedalīšanos sacensībās.

I. Rupeiks, sacensību galvenais tiesnesis

JEKABPILS RAJONA TAUTAS UNIVERSITĀTĒ nodarbības notiks: ZURNĀLISTIKAS FAKULTĀTĒ— 29. novembrī, plkst. 15 (kultūras nama mazajā zālē);

PEDAGOĢISKĀJĀ FAKULTĀTĒ latviešu grupā — 30. novembrī, plkst. 19 (Jēkabpils 1. vidusskolā); krievu grupā — 28. novembrī, plkst. 19 (Jēkabpils 2. vidusskolā);

MĀKSLAS UN LITERĀTORAS FAKULTĀTĒ — 29. novembrī, plkst. 19 (kultūras nama mazajā zālē).

Redaktors E. KOCENS

Biržu internātskolai vajadzīgas apkopējas. Pieteikties personīgi skolā vai pa telefonu Birži 2.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūp: redak-toram—2342, literāriem līdzstrādniekiem—2340, tiešais vads tālsatik-smei — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpilī, Briģības ielā 212.

Газета «Брива Даугава»—орган Екабпилсского и Крустпилсского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.